

а четниците взели „светото причастие“ и тръгват отново по Сливенския балканъ, Бакаджицитѣ, Котленско, Габровско, Сръдня Гора, Сакара и пакъ въ Сливенско.

Прѣзъ 1852 г. Хитовиятъ знаменосецъ се отдѣля съ своя чета и става войвода. Вѣроятно, това е станало, когато Хитовъ го праща въ Ямболско, а самиятъ той се подвизава между Сливенъ и Търново. Въ запискитѣ на Хитовъ липсватъ подробности по тия случаи, та не се знае положително, Х. Димитъръ съ кого отъ двамата войводи е останалъ прѣзъ тая година. Знае се, че въ сражението на *Никола Аджема* съ турцитѣ при Кортенъ участвували сж *Филипъ Тотю*, *Дьдо Желю* и други сливенци. Х. Димитровата сестра разправяше, че между тѣхъ е билъ и самия Х. Димитъръ, който се е защищавалъ въ запалената селска кжща, дѣто сж прибѣгнали *Аджема* и други негови четници. Кжщата е била обстрѣлвана отъ далечъ, а самия Х. Димитъръ, за да измами турцитѣ, закачва отвѣнъ едни потури и салтамарка, за да изглеждатъ на живъ човѣкъ, което турцитѣ взели за четникъ и дълго стрѣляли на него. Въ това врѣме четниците излизатъ отъ запалената кжща съ кобури въ ржцѣ и съ ятагани на уста, но *Аджема* и *Ф. Тотю*, ранени въ краката, падатъ въ ржцѣтѣ на турцитѣ. Споредъ *Хитовъ*, това е било въ края на мартъ и то прѣзъ 1863 г., но това ще е грѣшка, защото той не е участвувалъ тукъ, а е билъ нѣкъждѣ около Матейската планина.

Никола Аджема е билъ затворенъ въ Сливенъ, дѣто и умира прѣди да иде на бѣсилката, а *Ф. Тотю* избѣгва отъ затвора.

Слѣдъ това Х. Димитъръ отново отива при Хитовъ и му става знаменосецъ (1863 г.). Отъ Сливенския балканъ тѣ потеглятъ за Сърбия, дѣто пристигатъ благополучно; отъ Бѣлградъ Х. Димитъръ билъ пратенъ въ Ромъния да събере чета и се съедини съ Хитовъ, за да подигнатъ възстание въ България. Х. Димитъръ се срѣща съ Раковски въ Букурещъ, който пъкъ го изпраща начело на нѣколко души (споредъ Стояновъ 20, а споредъ Хитовъ — 12) да прѣмине Дунава и се отправи за Търново, за да погуби тамошния владика грѣкъ. Цѣлтъа не ще е била само тая, и както добавя Стояновъ, трѣбвало „да се раздвижатъ духоветѣ“ въ България (1864 г.). Между четницитѣ на Х. Димитъръ е билъ и Хитовиятъ шуря *Стоянъ Папазоолу*.¹⁾ Четата минава Дунава при Свищовъ и стига Търново, но по пжтя за тоя градъ Стоянъ Папазоолу се изгубва. Неизвѣстно по какви причини, прѣд-

¹⁾ Споредъ Димитровъ, въ тоя походъ Х. Димитъръ е билъ байрактаръ на Стоянъ, което е грѣшка. Отъ Търново той потегля за Балкана и се връща въ Влашко чакъ прѣзъ есенъта. Х. Димитъръ, значи, става войвода когато е билъ 24 годишенъ.